

θέλει εἶσθαι καὶ ἐντός τῶν ὁρίων τοῦ Νόμου καὶ δικαίου καὶ ἐπομένως ἤθελε φέρει αἴσια ἀποτελέσματα.

Μία ἐτέρα πρᾶξις εἶναι ἐπίσης ἀξιοπαρατήρητος, ὅταν ὁ καιρὸς ἀπερᾶ βροχερός καὶ βρέχεται μέρος τοῦ Προϊόντος, οἱ ἔμποροι τότε, συνενοημένοι μετὰ τῶν Πολιτῶν μικρῶν, λαμβάνουσι ἐκ τούτου ἀφορμὴν καὶ ζητοῦσιν ἐκτιμήσεις ὡς καὶ διὰ τὰς πλέον ὠρεοτέρας Σταφίδας, οἱ ἐκτιμηταὶ ἵνα μὴ ὑποπέσωσιν εἰς τὴν ὁργὴν αὐτῶν, ἐκτιμῶσιν αὐτὰς ὅχι ὀλιγότερον ἀπὸ τα δέκα δίστυλα ἢ καὶ περισσότερον τὴν κάθε χιλιάδα ὅτι εἶναι κατοτέρας τιμῆς. Οἱ Μεγαλέμποροι καὶ οἱ Μικρέμποροι εἶναι εἰς τοῦτο συμφωνότατοι, ὁ Μεγαλέμπορος ωφελεῖται ἐκ τῶν δασμῶν, ὁ μικρέμπορος παρρησιάζων τὴν ἐκτίμησιν πρὸς τοὺς ἔχοντας πρὸς αὐτὸν παρακαταθεμένην σταφίδα καὶ πληρώνει αὐτὴν εἰς τὴν τιμὴν τῆς ἐκτιμήσεως. Εἶδον ἐγὼ τῶν σαράντα χρόνων, ἰδίως οφθαλμοῖς σταφίδα πολημένη εἰς τὴν τομὴν τῶν 25 διστύλλων ἣτις ἐκτιμήθη μόνον 18, ἐνῶ ἦτον καλίστης ποιότητος πλήν τοῦτο ἔγινε διὰ τὸν μνησθέντα σκοπὸν ...

Διὰ τοὺς τοκογλύφους τούτους, οὐδένα βεβαίως δύνασθαι νὰ θέσεται χαλινόν, διότι ὡς πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἡ Ἰόνιος Νομοθεσία εἶναι πάντι ἐλλειπής ἐνῶ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Δημοκρατουμένην Γαλλίαν ὑπάρχει Νόμος αὐστηρότατος ὅστις εἶναι καὶ ωφελιμότατος κατὰ τῶν ἀπλήστων τούτων αἰσχροκερδῶν τοκογλύφων.

Τὰς παρατηρήσεις ταύτας τοῦτο τὸ Συμβούλιον κατ' ἐξουσίαν ὑποβάλλει ὑπὸ τῶν ἐβριθῶν σκέψεων τῆς Ὑμετέρας Ἐκλαμπρότητος καὶ τοῦ Ἐνδοξοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου. Πρὸς Ὑμᾶς δὲ ἐναποθέτει τας ἐλπίδας του, ὅτι θέλατε θέσει εἰς ἐκτέλεσιν Νόμους, οἵτινες καίτοι εἰσὶν ἐν ἰσχύει εἶναι ὅμως μέχρι τοῦδε μὲν περὶ τὴν ἐπιμίαν τοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ μερικοῦ, ὅλως παραμεινέται.

Ὁπότεν τοιαύτην τὴν περίστασιν νὰ εἴτε προσφέρω τὸ οφειλόμενον δέβαν, Διὰ τὸν Ἰονιοῦ Νόμου»

1004

1839-1908. Ἰδιωτικά δικαιοπρακτικά ἔγγραφα. Ὀλυμπος (Κάρπαθος).

Ν. Κόνσολας, «Λαογραφικὰ Ὀλύμπου Καρπάθου», *Λαογραφία* 21 (1963-1964), σ. 239-241, 257-258, 266-268.

1005

1840. Καταστατικὸ δημογεροντίας. Ἀδριανούπολη.

Γ. Εὐθυμίου, «Περὶ τῶν σωζόμενων κωδίκων τῆς Ἱ. Μητροπ. Ἀδριανουπόλεως», *Ἀρχεῖον τοῦ Θρακικοῦ, Λαογραφικοῦ καὶ Γλωσσικοῦ Θησαυροῦ* 20 (1955), σ. 279-282.

1006

1840. Διαθήκη. Ζάκυνθος.

Ν. Κονόμος, «Διαθήκη Μαρίας Μαρτζώκη (1840)», *Ἑπτανησιακὰ Φύλλα* 7/2 (1970), σ. 151-152.

